

RISBJERG KIRKE · MENIGHEDSRÅDET · KIRKEGADE 2 · 2650 HVIDOVRE

Hvidovre, den 6. december 2007

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K

Høringsvar vedrørende betænkning 1491 Folkekirkens lokale økonomi

Generelt

Menighedsrådet har behandlet betænkningen på 2 møder og har haft en bred drøftelse om betænkningen ved en sognedag.

Det er menighedsrådets opfattelse, at betænkningen sætter fokus på mange væsentlige aspekter i den situation Folkekirken står i – og kan forventes at stå i fremover. Samtidig bidrager betænkningen til, at vi lokalt bliver inspireret til at sætte spørgsmålstegn ved vor egen daglige praksis. De mange anbefalinger vil vi dyrke nærmere – og formentlig lade nogle af dem få betydning for hvordan vi fremover vil agere.

MEN

Vi er imidlertid bekymrede over betænkningens overordnede angrebsvinkel. Summen af forslag om ændret forvaltning fremstår som om den lokale folkekirkelige enhed bliver en endnu tættere del af *det statslige fællesskab*.

Risbjerg sogns menighedsråd ønsker derfor overordnet at trække følgende grænser:

- Nej tak – til kontrol af mål- og visionsopfyldelse som led i et statsligt struktureret budget- og regnskabssystem.
 - Nej tak – til yderligere bureaukratisering af menighedsrådsarbejdet.
 - Nej tak – til indførelse af evalueringer og dokumentation i stive rammer – a la læreplaner og sprogscreening.
 - Nej tak – til evalueringsskemaer over præsternes sjælesørgeriske indsats.
 - Nej tak – til yderligere reduktion af sognets betydning for det enkelte folkekirkemedlem.
 - Nej tak – til ændringer af det enkelte sogns stillingsstruktur uden sammenhæng med sognets visioner og rammer.
 - Nej tak – til budget- og regnskabssystemer der giver en større fremmedgørelse overfor det enkelte sogns relativt beskedne regnskabsforhold. Overordnet er et kirkeregnskab primært et stort foreningsregnskab.
-
- Ja tak – til initiativer der skaber større interesse for og indsigt i sognets gøren og laden.
 - Ja tak – til større åbenhed og offentlighed.

Risbjerg sogns menighedsråd ønsker at afgive nedenstående kommentarer til 3 af betænkningens afsnit:

Afsnit 3 - Udviklingen i den lokale økonomi

Menighedsrådet konstaterer, at betænkningen i figur 3.2 dokumenterer at Folkekirkens udgifter pr. medlem har udviklet sig i nøje overensstemmelse med bruttonationalproduktet pr. indbygger – og stort set svarende til udviklingen i de offentlige udgifter pr. indbygger.

Risbjerg sogns menighedsråd opfatter denne udvikling som meget tilfredsstillende. Det betyder at Folkekirken har fulgt med udviklingen og sikret at medlemmerne har en Folkekirke, der kan matche tidens krav om at være professionel og vedkommende for de mange der hver dag i ugen fylder vore kirker og sognegårde. Folkekirken lægger rum og resurser til et rigt og varieret gudstjenesteliv i ca. 2000 kirker rundt i landet. Desuden stiller Folkekirken ritualer og traditioner til rådighed for medlemmerne når de store glæder og sorger skal markeres.

Hvis Folkekirken havde stået stille siden 1988 ville man med rette have kunnet bebrejde menighedsråd og præster.

Folk melder sig ikke ud af Folkekirken på grund af kirkeskattens størrelse. Man melder sig ud hvis man vil noget andet med sit liv – eller hvis Folkekirken bliver tam og ligegyldig.

Endelig skal vi gentage, at vi er meget kritiske overfor den beskrevne udvikling i kirkeskatteprocenten. Beskrivelsen tager efter vor opfattelse ikke tilstrækkeligt hensyn til indflydelsen fra de skattepolitiske initiativer i perioden. AM-bidrag og lejeværdi af egen bolig reducerede udskrivningsgrundlaget drastisk.

Hvornår får vi indført et *kirkeligt udskrivningsgrundlag*, der er uafhængigt af skattepolitikken?

Afsnit 5 – Medlemmernes folkekirke

I dette afsnit dokumenteres i tabel 5.1 at Helsingør stifts andel af præstestillinger er alt for lav. Målt efter alle opstillede modeller mangler Danmarks største stift et betragteligt antal præstestillinger.

Det er derfor menighedsrådets forventning at betænkningen giver anledning til at sikre, at Helsingør Stift får tildelt de 53 præstestillinger vi mangler. Dette skal gøres inden staten giver fuldstændig slip på sit forpligtende bidrag til præstelønningerne.

Afsnit 8 - Disponering, budget og regnskab

Regnskabsform

Det har hidtil været defineret at kirkeregnskaber aflægges som kasseregnskaber, hvor årets ind- og udbetalinger registreres når de finder sted.

På betænkningens side 289 og 290 diskuteres de forskellige regnskabstyper og der konkluderes, at omkostningsregnskab næppe er hensigtsmæssigt. Det betyder, at indførelse af afskrivninger og værdisættelse af kirkebygninger opgives. Tak for det.

På forslaget til regnskabsblanket (side 347) noteres at regnskabet aflægges som et kasseregnskab.

I Udkast vejledning (bilag B9, side 363) opstilles imidlertid en periodiseringsregel der fastsætter, at der skal ske registrering i regnskabet på "leveringstidspunktet". Dette antyder at man alligevel er langt fra et kasseregnskab.

Hvad er betænkningens forslag til regnskabsform for et kirkeregnskab?

Vi vil foretrække, at den nuværende regnskabsform opretholdes. Det indebærer et modificeret kasseregnskab. Modifikationen drejer sig især om lønningsbogholderi og regningsudskrivning under kirkegårdsdriften.

Bevillingsoverførsler fra år til år

I det nuværende regnskabssystem skaber overførsler til næste år stor usikkerhed. Usikkerheden er primært opstået på grund af manglende præcise vejledninger til menighedsråd og provstiudvalg.

Forudsætningen er at ikke forbrugte anlægsbevillinger overføres til det efterfølgende år – og et eventuelt overskud på driftsrammen ligeledes kan overføres til efterfølgende år.

Problemet er ikke løst med betænkningens forslag. Eller hvis det er løst, er det ikke beskrevet så det kan forventes at fungere. Hvordan gennemføres det i praksis? Skal der ske løbende budgetændringer i form af +/- tillægsbevillinger?

Efter vor opfattelse er dette et af de områder, hvor der efterfølgende bør arbejdes grundigt i en arbejdsgruppe for at beskrive en praksis der er gennemførlig – og forståelig. Herudover skal der gennemføres et massivt instruktionsarbejde til menighedsråd og provstiudvalg.

Herudover ønsker menighedsrådet at kommentere enkeltstående forslag således:

Medlemsrettigheder

Vi er ikke begejstrede for den store grad af medlemsrettigheder til grupper der ellers er udenfor kredsen af sognebørn. Vi har allerede nu problemer med store grupper af skolebørn, der i konfirmandalderen krydser sognegrænsen. Problemet består primært i at der ikke følger penge og normering med (blandt andet præstenormering).

Betænkningens forslag om udvidet anvendelse af brugerbetaling synes vi ligger tæt på det usmægtige. Vi tror ikke at købmandslogik skal redde folkekirken.

Sammen med forslaget om udvidelse af adgangen til "indtægtsdækket virksomhed" vil det desuden give anledning til ekstra administration – og måske en ny momsproblematik.

Personaleadministration og økonomifunktion

Vi ser gerne, at der skabes bedre mulighed for at flytte personaleadministration og økonomifunktioner til en provstifunktion. Ikke som en tvangsbestemmelse – men netop som en mulighed. Det vil næppe give voldsomme besparelser. Men i mange menighedsråd vil det være en befrielse, at der skabes sikkerhed for at disse forhold behandles professionelt af særskilt ansatte medarbejdere i provstiet.

Det skal ske uden at reducere menighedsrådets ansættelses- og afskedigelseskompetencer og uden at reducere sognets fornemmelse af at have sine egne nøglepersoner ansat.

De sogne der har løst personale og/eller økonomiproblematikken på anden måde skal kunne opretholde det.

Valgbarhed for sognebåndsløsere

Menighedsrådsmedlemmer har kun mulighed for at deltage i prioriteringen af sognets udgifter indenfor de drifts- og anlægsrammer som provstiudvalget har besluttet. Det er netop derfor man har løst sognebånd – for at deltage i sognets dagligdag. Måske også for at arbejde med på, og have indflydelse på sognets dagligdag. Derfor bør man ikke afskæres for muligheden af at blive valgt til sognets menighedsråd.

Til gengæld vil der være stor logik i at man ikke kunne vælges til provstiudvalget. Det er netop provstiudvalget der har indflydelse på udgifternes samlede størrelse – og dermed på kirkeskattens størrelse i ligningsområdet.

Kirkegårdskasser

Visse steder har man trukket kirkegårdsdriften ud i en særskilt organisation med egen ansvarlig bestyrelse. Denne bestyrelse består typisk af medlemmer fra kirkegårdsdistriktets menighedsråd.

Det er derfor logisk at en sådan bestyrelse har sit eget selvstændige budget og regnskab. Det virker dybt underligt såfremt kirkegårdsregnskabet efterfølgende kunstigt skulle klistres på en eller flere af kirkekassernes regnskaber. Ansvarligheden overfor kirkegårdsregnskabet må ligge i det enkelte menighedsråds udpegning af medlemmer til kirkegårdsbestyrelsen.

Med venlig hilsen
RISBJERG SOGNS MENIGHEDSRÅD

Børge Grøn-Iversen
formand

Allan Dalkvist
kasserer